

Hem>Penningfordringar>Europeiskt betalningsföreläggande Europeiskt betalningsföreläggande

Grekland

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Betalningsföreläggande kan utfärdas. Tillämpliga bestämmelser är de i artiklarna 623–634 i civilprocesslagen, det vill säga presidentdekret 503/1985, i ändrad lydelse.

1.1 Användningsområde

Civil- och handelsrättsliga frågor: tvister som omfattas av privaträtten om de enligt lag inte omfattas av andra domstolars behörighet (artikel 1 i civilprocesslagen).

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Penningfordringar eller fordringar avseende säkerhet, nämligen fordringar baserat på checkar, räkningar och reverser, om fordran och det förfallna beloppet intygas genom en offentlig eller privat handling och om fordringarna anges i euro eller i en annan utländsk valuta (artikel 623 i civilprocesslagen).

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns ingen övre gräns när det gäller fordrans belopp.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Det är frivilligt att använda sig av förfarandet för betalningsföreläggande eftersom fordringsägaren alltid kan väcka en ordinär talan för vilken en fastställelseprövning inleds när beslut fattats om fordran. Vid ett förfarande för betalningsföreläggande ges däremot ett betalningsföreläggande, som inte är något avgörande utan en exekutionstitel (artikel 631 i civilprocesslagen).

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Nej, ett betalningsföreläggande kan inte utfärdas (och ogiltigförklaras om så ändå sker) om det riktar sig till en person som bor utomlands eller vars hemvist är okänd, om inte personen i fråga har ett lagligen utsett ombud i saken i Grekland (artikel 624 i civilprocesslagen). Jurisdiktionsort är den plats där gäldenären är fysiskt (*corpore*) etablerad när delgivningen sker.

1.2 Behörig myndighet

Domaren i fredsdomstolen ansvarar för penningfordringar på högst 20 000 euro och en ensamdomare i förstainstansrätten för alla andra penningfordringar. Den territoriella behörigheten, det vill säga vilken domstol som har territoriell behörighet (*ratione loci*), fastställs enligt de allmänna bestämmelserna om lokal behörighet, nämligen bestämmelserna i artiklarna 22–41 i civilprocesslagen. Enligt dessa bestämmelser kan den territoriella behörigheten exempelvis innehas av domstolen (distriktsdomstolen eller förstainstansrätten) på den ort där gäldenären har sin hemvist eller där skuldinstrumentet (t.ex. checken) utfärdats eller där växeln godtas eller betalas.

1.3 Formella krav på ansökan

Följande typer av ansökningar kan inges:

A. En muntlig ansökan till domaren i fredsdomstolen med relevant redogörelse (artikel 626.1 samt artikel 215.2 i civilprocesslagen), utan uteslutande av alternativet att inge en skriftlig ansökan.

B. En obligatorisk skriftlig ansökan till förstainstansrättens domare på skriftlig begäran till förstainstansrättens kansli, vilken måste innehålla uppgift om följande:

Domstol till vilken ansökan inges (distriktsdomstolen eller förstainstansrätten).

Typen av rättsligt instrument, det vill säga "Ansökan om betalningsföreläggande".

För- och efternamn, fadersnamn och hemvist för samtliga parter: fordringsägaren och gäldenären och/eller deras juridiska ombud och, om de är juridiska personer, deras firmanamn och säte.

Sakfrågan för det rättsliga instrumentet, vilken ska anges på ett tydligt, bestämt, kortfattat och läsbart sätt på grekiska, och om ansökan inbegriper handlingar på andra språk ska en auktoriserad översättning av dessa tillhandahållas.

Datum och underskrift av parten eller hans/hennes juridiska ombud eller bemyndigade företrädare och, om en advokat måste finnas närvarande, advokatens underskrift.

Adressen och framför allt gatuadress och adressnummer för bostaden, kontoret eller butiken tillhörande den part som väcker talan, hans/hennes juridiska ombud och hans/hennes advokat.

En begäran om betalningsföreläggande.

Fordran och det exakta beloppet i pengar eller säkerheter, samt eventuell ränta som påförs den erfordrade betalningen (artikel 626.1 och 626.2 samt artiklarna 118 och 119.1 i civilprocesslagen).

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Nej, inget standardformulär behöver användas.

1.3.2 Måste jag företräddas av en advokat?

Ja, om ansökan inges till förstainstansrätten och avser fordringar på mer än 20 000 euro eller om ansökan inges till distriktsdomstolen för fordringar på mellan 12 000 och 20 000 euro.

Om ansökan inges till distriktsdomstolen och avser en fordran på högst 12 000 euro, kan parten inleda eller försvara sig i domstolsförfaranden utan att företräddas av advokat (artikel 94 i civilprocesslagen).

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

En ansökan om betalningsföreläggande måste åtminstone innehålla uppgift om den typ av rättsakt som fordran (= skulden) grundas på, till exempel en fordran inom ramen för hyreskontrakt eller försäljningsavtal, leasingfordringar eller förfallna checkar. Typen av avtal eller rättsakt utgör i regel också grunden för betalning, och det måste uttryckligen anges vid vilken tidpunkt fordran uppstod, till exempel när gäldenären skulle ha betalat det begärda beloppet och inte gjorde detta. Ansökan måste dessutom innehålla en förteckning över de handlingar som tillhandahållits av vilka fordrans typ och belopp framgår.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Bevisning för kravet om betalningsföreläggandet får endast presenteras skriftligen, eftersom vittnen inte kan höras under detta förfarande. Sådana handlingar ska inges tillsammans med ansökan och ska bevaras vid domstolskansliet tills tidsfristen för bestridande löpt ut, så att den part som betalningsföreläggandet avser underrättas om dessa (dvs. att gäldenären delges). Alla handlingar (såväl privata som offentliga) som har ett bevisvärde enligt artiklarna 432–465 i civilprocesslagen, inbegripet säkerheter (t.ex. checkar och växlar) godtas som bevisning. Sådana handlingar måste innehålla tydliga uppgifter om fordringsägarens (förmånstagarens) ställning och personuppgifter (fullständiga namn) och om gäldenären samt fordrans grunder och belopp. En handling som inte är offentlig och som, enligt artikel 443 i civilprocesslagen, måste vara försedd med utfärdarens handskrivna underskrift för att ha bevisvärde anses vara en privat handling, och alla personer som gör åtaganden till följd av handlingen betraktas som utfärdare. En handling som har upprättats på rätt sätt av en statlig tjänsteman eller av en person som utför statliga tjänster betraktas som en offentlig handling (t.ex. notariella handlingar).

1.4 Avvisning

Ansökan ska avvisas i följande fall:

A. Om de rättsliga kraven för utfärdande av ett betalningsföreläggande inte uppfylls och om fordran, dess belopp, gäldenären eller förmånstagaren därmed inte omedelbart kan styrkas på ett tydligt sätt i de bifogade handlingarna.

B. Om sökanden inte ger de förtydliganden som domaren begärt eller vägrar följa tillrådan att fylla i eller korrigera ansökan eller styrka äktheten i underskrifter i privata handlingar som tillhandahållits (artiklarna 627 och 628 i civilprocesslagen). Behörig domare kan begära ytterligare uppgifter, handlingar och korrigeringar från sökanden, och om sökanden inte tillgodoser domarens krav avvisas ansökan.

Om en ansökan avvisas anges detta i slutet av förfarandet, tillsammans med en kortfattad motivering till avvisningen. Detta innebär att behörig domare inte utfärdar någon dom och att meddelandet om avvisning inte kan överklagas. Sökanden (fordringsägaren) kan givetvis fortfarande väcka en ordinär talan avseende hans/hennes fordran (se avsnitt 1.1.3 ovan) eller inge en ny ansökan om betalningsföreläggande (artikel 628.3 i civilprocesslagen).

1.5 Överklagande

Inget överklagande kan göras om ansökan om betalningsföreläggande har avvisats.

1.6 Bestridande

Om ansökan om betalningsföreläggande godtas och ett betalningsföreläggande utfärdas kan den gäldenär som betalningsföreläggandet avser bestrida detta inom 15 arbetsdagar från det att betalningsföreläggandet delges (artikel 632.1 i civilprocesslagen). Bestridandet kan också göras innan betalningsföreläggandet delges.

Den domstol som har territoriell och materiell behörighet (*ratione loci* respektive *ratione materiae*) är den domstol, distriktsdomstol eller förstainstansrätt som utfärdade betalningsföreläggandet.

Bestridandet ska prövas (artikel 632.2 i civilprocesslagen) i enlighet med artiklarna 643, 649 och 650 i civilprocesslagen, som rör de särskilda förfarandena för skuldinstrument och arrendetvister och enligt de bestämmelser om ordinära förfaranden som inte strider mot bestämmelserna för ovannämnda specialförfaranden (artikel 591.1.a i civilprocesslagen).

Bestridandet måste delges inom den ovannämnda tidsfristen på 15 arbetsdagar för att inte anses vara otillåtligt och måste delges antingen den advokat som undertecknat ansökan om betalningsföreläggande eller på den adress som tillhör den person som betalningsföreläggandet avser och som anges i betalningsföreläggandet, förutsatt att ingen annan adress anmälts genom ett rättsligt instrument (artikel 632.1.b i civilprocesslagen).

1.7 Effekten av ett bestridande

Ett bestridande medför inte att verkställigheten av ett betalningsföreläggande, som är en direkt exekutionstitel (artikel 631 i civilprocesslagen), avbryts. Den domstol som utfärdade betalningsföreläggandet får dock, genom ett sådant förfarande för interimistiska åtgärder som anges i artikel 686 i civilprocesslagen och efter att en ansökan ingetts av den part som betalningsföreläggandet avser, begära att verkställigheten ska avbrytas tills en lagakraftvunnen dom fattats om det bestridande som måste ha ingetts.

En ansökan om avbrytande av verkställighet beviljas på följande villkor: a) om bestridandet inges inom vederbörlig tid och b) om minst ett skäl till bestridandet kan tillgodoses.

Beslutet om avbrytande innebär att betalningsföreläggandet inte längre kan verkställas och att dess verkställbarhet som instrument försämras.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om ett bestridande inte inges inom vederbörlig tid (inom 15 dagar från delgivningen av betalningsföreläggandet) kan den part till vars fördel betalningsföreläggandet har utfärdats delge gäldenären betalningsföreläggandet på nytt. Gäldenären har då en andra möjlighet att inge ett bestridande. Han /hon kan nämligen då inge ett bestridande inom tio arbetsdagar från den nya delgivningen. I detta fall ska avbrytande enligt ovan inte begäras (se 1.7).

Om tidsfristen på tio dagar också överskrids får betalningsföreläggandet samma verkan som en lagakraftvunnen dom, vilket innebär att inte bara betalningsföreläggandet utan även fordran är fullständigt giltiga, på grundval av den bakgrundsinformation och den rättsliga grund som anges i betalningsföreläggandet.

Det betalningsföreläggande gentemot vilket ett bestridande inte gjorts i rätt tid kan endast förlora sin verkan som lagakraftvunnen dom om det extraordinära rättsmedlet att pröva ärendet på nytt tillämpas. Detta rättsmedel kan vidtas på högst begränsade och framför allt formella grunder (artiklarna 633.2 och 544 i civilprocesslagen) och inom de tidsfrister som fastställs i artikel 544.3 och 544.4 i civilprocesslagen, vid den domstol som utfärdade betalningsföreläggandet.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Betalningsföreläggande är ett instrument som kan verkställas från och med utfärdandet (artikel 631 i civilprocesslagen). Det krävs därmed inga andra åtgärder för att verkställa det, och om avbrytande av verkställigheten inte begärs ska verkställighetsförfarandena därför sammanfattningsvis inledas på följande sätt:

Verkställighetsbeslutet läggs till i det ursprungliga betalningsföreläggandet, vilket innebär att frasen "I det grekiska folkets namn" inleder själva betalningsföreläggandet och att fraser som "Varje utnämningsman ska verkställa detta beslut" läggs till i slutet. En officiell kopia (exekutionstitel) utfärdas och ett förläggande (krav) om betalning av beloppet i betalningsföreläggandet delges sedan gäldenären.

Om betalningsföreläggandet inte delges inom två månader från utfärdandet upphör det dock att gälla (artikel 630 A i civilprocesslagen).

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Utslaget om bestridandet är inte slutgiltigt utan kan bli föremål för överklaganden oavsett slag.

Senaste uppdatering: 27/07/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.